

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/95/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517010295
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3517010295.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Michala Antala na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. októbra 2018 prejednal odvolanie obžalovaného

C. T.,

nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom L. C. L. E., K. č. XXX/XX,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T/18/2017 zo dňa 27.04.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/18/2017 zo dňa 27.04.2018 bol obžalovaný C. T. uznaný vinným z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), c) Trestného zákona, pretože v období od presne nezisteného času v mesiaci december 2015 do 22.8.2016 v L. C. L. E. a inde opakovane kontaktoval I. C. prostredníctvom mobilného telefónu na jej mobilný telefón, v dôsledku čoho dvakrát zmenila svoje telefónne číslo, zasielal SMS správy v počte najmenej 10 správ v priebehu dňa, v ktorých ju žiadal o stretnutie, inak všetko povie o ich vzťahu jej manželovi, a tiež kontaktoval jej manžela G. C., v dôsledku čoho tento zmenil jedenkrát telefónne číslo, opakovane vyhľadával jej spoločnosť, keď ju čakal pred prácou, v mieste jej bydliska a v mieste bydliska jej rodičov, dňa 22.8.2016 na vchodovej bráne jej pracoviska a na vchodových dverách jej bytového domu umiestnil oznam, ktorý mal slúžiť k jej diskreditácii v dôsledku čoho podstatným spôsobom zhoršil jej kvalitu života.

Bol za to odsúdený podľa § 360a ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil s probačným dohľadom nad správaním obžalovaného. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu na 24 mesiacov. Podľa § 51 ods. 2, § 51 ods. 3 písm. f) Trestného zákona súd obžalovanému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou I. C., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom L. C. nad E., K. A. XXXX/XX, v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami. Podľa § 51 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej I. C., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom L. C. L. K. A. XXX/XX, na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlia poškodenej. Podľa § 51 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona

súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení napadol odvolaním obžalovaný. V písomných dôvodoch prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že napáda výrok o vine, treste aj konanie, ktoré mu predchádzalo. Obžalovanému nebolo konanie preukázané, a súd nezohľadnil všetky potrebné okolnosti. Nekonal v úmysle porušiť alebo ohroziť záujem poškodenej, v čase keď ju kontaktoval nemal vedomosť o tom, že by konal proti jej vôli. V mesiaci október 2015 posielala poškodená jemu správu, že jej chýba. Následné odmietanie zo strany poškodenej bolo pre neho máťúce, mal snahu vzťah udržať. Predpokladal, že sa jedná o krízu, ktorú dokážu spoločne vyriešiť vzájomnou komunikáciou. Popiera, že by sa poškodenej vyhráždala. Popiera, že by posielal riaditeľke MŠ akékoľvek listy, ako uviedla poškodená. Žil v presvedčení, že má s poškodenou plnohodnotný vzťah s vyhliadkami do budúcnosti. Nevedel, že poškodená tento vzťah iba predstierala. Nie vlastným zavinením sa ocitol v situácii, kedy sa snažil zachovať existujúci vzťah, pričom správanie poškodenej upevňovalo tento jeho dojem. Mal záujem s poškodenou o vytvorenie rodiny. Je pravdou, že ju kontaktoval elektronicky, aj osobne, avšak mal snahu o spoločnú budúcnosť. Nemožno túto situáciu vyhodnotiť ako konanie pre poškodenú nebezpečné. Aj trest uložený súdom majú za neprímeraný, žiadajú aby odvolací súd zrušil rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadrila poškodená. Uviedla, že obžalovaný zneužil jej úprimnosť, zbieral informácie o jej súkromí, snažil sa ju zdiskreditovať aj v súkromí aj v práci, od decembra 2015 sa s ním odmietla stretávať. Ústne aj písomne toto stanovisko oznámila obžalovanému. Odvtedy s ním žiaden kontakt neudržiavala. Keďže jeho prenasledovanie stále pokračovalo podala trestné oznámenie v auguste 2016. Uvedomila si, že obžalovaný si vytvoril falošnú predstavu o nich, a preto sa s ním rozišla a nemienila v tom pokračovať. Bola s ním určitú dobu len preto, že sa jej vyhráždala. Jasné danie najavo, že sa s druhou osobou nemieni stretávať musí byť rešpektované. Svojimi skutkami jej obžalovaný zneprijemnil súkromný aj pracovný život, do dnešného dňa pociťuje tlak, spôsobil jej ujmu na verejnej mienke, v bydlisku, v práci, čo je pre ňu traumatizujúce. Následky jej pretrvávajú doposiaľ. Vyhráždala sa jej správou, kde napísal, že nech prechádza cez prechod, aby nedošlo k zrážke s jeho autom, čo v nej vyvolalo obavy. Žiada, aby mu bol uložený zákaz priblížiť sa k jej osobe, nech už jej dá raz a navždy pokoj.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného tento na dôvodoch svojho odvolania zotrval. Prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por., a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

K odvolacím námietkam obžalovaného ohľadom viny krajský súd uvádza nasledovné.

V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci. Tieto dôkazy správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku.

Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne, a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje. Súď vypočul obžalovaného, veľmi podrobne vypočul poškodenú, za súhlasu procesných strán prečítal výpovede svedkov, či znalecký posudok znalkyne z odboru zdravotníctva, odvetia psychiatrie, a boli konštatované a oboznamované ďalšie listinné dôkazy. Na základe týchto dôkazov bolo preukázané konanie obžalovaného tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti výpovede poškodenej, podporenej výpismi z telefonickej komunikácie zo strany obžalovaného, či jej dennikom, ktorý si písala v súvislosti s tým, ako ju obžalovaný kontaktoval. Rovnako v súlade s jej výpoveďou boli aj výpovede svedkov G. C., R. D., R. Y., či K. Q..

Pokiaľ obžalovaný namietal, že v čase, keď kontaktoval poškodenú nemal vedomosť o tom, že by konal proti jej vôli. Toto tvrdenie z jeho strany nie je pravdivé. Sám vo výpovedi uviedol, že ich vzťah začal v lete 2014 a skončil po 18 mesiacoch, teda v decembri 2015 tak, že sa s ním poškodená rozišla. Na vzájomný vzťah treba vždy dve osoby. Inteligenčný kvocient obžalovaného, ktorý vzhľadom na tvrdenia znalkyne je vysoký, tomuto jednoznačne umožňoval pochopiť uvedenú skutočnosť o rozchode zrozumiteľne a jasne mu prednesenú poškodenou.

Z tvrdení obžalovaného preto nie je zrejmé, aký vzťah chcel udržiavať a plánovať v ňom budúcnosť. Išlo len o iluzórny pocit obžalovaného, že má s poškodenou vzťah. Poškodená mu jednoznačne dala najavo, že nemá záujem v kontaktoch, a to akýchkoľvek s ním pokračovať, a vrátila sa k svojmu manželovi. Nemôže sa potom obžalovaný zbaviť zodpovednosti za svoje konanie z dôvodu, že nemal vedomosť, že koná proti vôli poškodenej. Z dokazovania jednoznačne vyplynula jeho vedomosť o konci ich vzťahu s poškodenou. Sám v liste zverejnenom na dome a v práci obžalovanej napísal, že poškodená si po rozchode priala klud. V správach zasielaných jej mobilným telefónom sám uvádzal, že poškodená ho ignoruje, teda mu poškodená dala dostatočne najavo svoj postoj. Obžalovaný nazýva vzťah s poškodenou ako plnohodnotný. V skutočnosti si začal vzťah s vydatou ženou, od ktorej síce bol manžel odšťahovaný, avšak poškodená nemala vzťah s manželom, s ktorým mala aj maloleté dieťa doriešený, a toto obžalovanému aj od začiatku uvádzala. Navyše ich vzťah bol založený na občasných stretnutiach, vôbec nikdy spolu nežili, nezdievali spoločnú domácnosť, teda je zrejmé, že žiadny plnohodnotný vzťah medzi nimi nebol.

Názor obžalovaného na tento vzťah bol od začiatku chybný, čo dokazuje aj znalecký posudok z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie, vypracovaný na jeho osobu. V ňom znalkyňa konštatuje, že obžalovaný okrem toho, že trpí diagnózou stalking- nebezpečné prenasledovanie, má všetky jej prejavy, má aj narcistickú poruchu osobnosti. Jeho diagnóza mu znemožňuje objektívne vidieť vzťah s poškodenou. Hodnotí tento vzťah jednostranne, s nekritickou prezentáciou citov poškodenej. Zároveň znalkyňa uvádza, že obžalovaný mal v čase skutku zachované ovládacie aj rozpoznávacie schopnosti, jeho schopnosť vnímať a posudzovať reálny stav nebola znížená, len ovplyvnená základnými rysmi osobnosti.

Obžalovaný popiera, že by sa poškodenej vyhrážal, čo je však vyvrátené zachytenými správami z mobilu poškodenej. Podľa názoru odvolacieho súdu konanie obžalovaného s poukazom na frekvenciu správ zasielaných poškodenej, kontaktovanie jej zamestnávateľa falošnými udaniami na jej osobu, vyvesenie listu kde opisuje skutočnosti z intímneho a súkromného života poškodenej, nielenže presahuje hranice bežnej komunikácie medzi osobami, najmä ak si to poškodená neželala, ale bolo to pre ňu jednoznačne obťažujúce. Obsah jeho komunikácie s poškodenou mal v niektorých prípadoch urážajúci, až výhražný charakter.

Z takto vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že svojimi vyhrážkami u poškodenej obžalovaný vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, a podstatne zhoršil jej kvalitu života. A to jednak sústavným narušovaním jej práva na ochranu súkromia, porušovaním jej osobnostných práv zverejňovaním jej súkromných údajov, ale aj nepravdivých údajov, prostredníctvom listov rozvešaných v jej bydlisku, zamestnaní, či telefonickou komunikáciou.

Pokiaľ sa teda týka zistenia skutkového stavu, ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Aj právna kvalifikácia takto ustáleného konania obžalovaného ako prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), c) Tr. zák. je v súlade so zákonom.

Preskúmaním výroku o treste odňatia slobody, odvolací súd zistil, že tento bol uložený v trestnej sadzbe uvedenej v § 360a ods. 1 Tr.zák., pričom aj použitie ustanovenia § 38 ods. 2 Tr.zák. bolo správne a zákonné. Zároveň považoval odvolací súd trest uložený obžalovanému prvostupňovým súdom vo

výmere 4 mesiace, podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov s probačným dohľadom za primeraný, spravodlivý, zodpovedajúci osobe obžalovaného, a jeho doterajšiemu životu.

Súdom prvého stupňa mu uložený trest je za posilnenia jeho účinku spolu s príkazmi a povinnosťami spočívajúcimi v zákaze kontaktovať poškodenú akoukoľvek formou, nepriblížiť sa k nej, či podrobiť sa sociálnemu výcviku, plne spôsobilý na prevýchovu obžalovaného. Zároveň je s poukazom na jeho diagnózu aj trestom nevyhnutným na jeho nápravu. Bolo potrebné pri výmere trestu zohľadniť, že práve jeho vzťah s poškodenou spolu s jeho psychiatrickou diagnózou boli spúšťačmi jeho trestnej činnosti. Takýto trest zodpovedá aj všetkým kritériám na ukládanie trestov uvedeným v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Tr.zák., či zásadám generálnej a individuálnej prevencie.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny

opravný prostriedok.